

Săptămânal
de
informații
și
investigații

f LERT f

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

an 1 • nr. 7 • 27 iulie - 3 august 2005 • 12 pagini • 0,5 lei (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Investitorul străin și curva

Pentru început, ar trebui să definim termenii pe care i-am folosit în titlu. Vorbim despre investitorul străin venit în România să aducă propășirea poporului aflat pe aceste meleaguri. Iar când spunem „curvă“, gândim la ceva „de bine“, la fluturași, floricele colorate frumos și zile însorite. Of, ce bine ar fi... Din nefericire, „investitorul“ este afaceristul veros venit din Burkina Faso sau Chișinău, o persoană care învață în timp record obiceiurile, mai bine zis nărvurile noastre dâmbovițene, iar „curva“, care în cel mai bun caz este regulată, este nimeni alta decât România. Ce gânduri urâte, veți spune, și cât de trist poate suna... Și ce bine ar fi să aveți dreptate... Aflăm că un investitor străin a pus mâna pe toată zona Văcărești. Prețul – de nimic. Gazda străinului – directorul general al Autorității pentru Străini. Aflăm că Hassan Awdi este liderul de necontestat al difuzării presei din țara noastră. A venit în România cu 500 de dolari, iar astăzi are averi inestimabile. Nici unul, nici altul nu mai au drept de ședere în România de ani buni. Cu toate acestea, semnează acte, încheie contracte, se dezvoltă, se îmbogățesc. Mai este cazul să amintim de Omar Hayssam sau de alții de aceeași factură? Să mai amintim de Tepro Iași, de Sidex Galați, de Romtelecom, de apă, de gaze, de combustibili sau de orice care reprezintă puncte strategice în economia românească? Nu are sens. Să ne întrebăm de ce? Știm cu toții. Sfânta șpagă este cea care dictează, care hotărăște, care face jocurile în România. Vorbim despre investitori strategici care cumpără cu 10 lei o uzină și vând, a doua zi, cu 1.000 de lei o hală din ea. O fi românul prost, nu o ști să vândă, dacă nu în profit, măcar la un preț cât de cât omenesc ceva ce îi aparține? Nu cred, și nici nu știu pe cineva care să creadă o asemenea bazaconie. Explicația este una singură: prețul este cel corect, doar că oficial uzina costă 10 lei. Restul de 990 de lei intră în buzunarele personale ale celor care vând bunurile României ca pe cocioaba primită moștenire de la părinți. Lupta pentru putere este atipică la noi. Nu vorbim despre putere, despre prestigiu, despre dorința de a fi, cu puțin, deasupra celorlalți. Vorbim despre bani. Și despre bani. Și iarăși despre bani. Să fie de vină americanul, francezul, indianul sau, mai curând, arabil, pentru că vine să cumpere pe nimic o parte din România? Să fie de vină românul care are dreptul și profită de el să vândă o halcă din România? Sau, pur și simplu, România a devenit o marfă ieftină? Să fie doar o curvă?

⇒ **SUB LUPĂ** | Media românească, pusă să joace cum i se cântă.....4

⇒ **ANCHETĂ** | Primarul penal Paul Văle (III).....5

⇒ **DOSAR** | Teroriștii de lângă noi.....8

⇒ **INFRACTIUNI** | Ninge cu moarte albă.....9

⇒ **INVESTIGAȚII** | Hagi a fost țepuit cu 300.000 de euro (II).....10

ARESTATI-L pe patronul Rodipet!

pag. 3

ANALIZĂ | pag. 2

**Masonii
anulează
anticipatele**

TOP SECRET | pag. 6-7

**Agenții noștri
ilegali –
adevărații 007**

Bătălia între Băsescu și masoni a anulat alegerile anticipate

Primul punct a fost câștigat de duetul umaniști-Adrian Năstase

Revenirea premierului Tăriceanu asupra hotărârii declarată irevocabilă de a demisiona demonstrează că:

1 – nu te poți încrede în cuvântul oamenilor politici;

2 – marile hotărâri pe scena politică se iau în spatele ușilor închise, fără a se respecta principiul transparenței, indispensabil unei adevărate democrații.

În timpul crizei politice, când se vorbea despre iminenta demisie a cabinetului Tăriceanu, un singur om părea că ar cunoaște deznodământul – Adrian Năstase. Poate președintele executiv al PSD are un simț politic deosebit. Mai curând credem că am asistat la un joc ocult în care au intervenit structuri a căror activitate se situează între secret și discret. Principalele forțe care se confruntă pe scena politică, Alianța DA și PSD-ul au, în ciuda diferenței de ideologie și de programe, o componentă comună – cea masonică.

Premierul Tăriceanu a fost inițiat în masonerie de tatăl său adoptiv, fostul mare maestru Dan Amedeo Lăzărescu, și din punct de vedere ierarhic este subordonat fostului consilier și ministru al lui Adrian Năstase,

Eugen Chirovici, actualul mare maestru al Marii Loji Naționale.

Masoneria și umaniștii

Marea Lojă Națională s-a implicat discret, dar eficient în procesul de aderare al României la Uniunea Europeană. Cu această carte de vizită mai mult decât onorabilă, dorințele Marii Loji Naționale, mai mult implicate decât explicite nu pot fi ignorate de reprezentanții clasei politice românești, indiferent din ce parte a eșichierului fac parte.

Deși s-a pus accentul în diferite comentarii pe refuzul PSD-ului de a accepta alegerile anticipate, adevăratul perdant al unei înfruntări electorale ar fi

fost Partidul Conservator, fost Umanist al lui Dan Voiculescu. Marele Maestru Eugen Chirovici și-a început cariera politică în Partidul Umanist, fiind la un moment dat puntea de legătură cu Adrian Năstase, la rândul său membru al unui ordin de tip masonic.

Refuzând orice demers de tip conspiraționist, nu putem să nu luăm act de faptul că sistemul relațional de tip masonic

se situează deasupra efemerelor confruntări politice.

Marele câștigător

Probabil că vom asista cât de curând la o reapropiere între PSD și conservatorii domnului Voiculescu chiar dacă miniștrii acestuia din actualul guvern vor părăsi cabinetul. Marele câștigător al acestui joc de culise este însă Adrian Năstase. Nu trebuie uitat că în urmă cu

două săptămâni cele două principale partide de guvernământ, PD-ul și PNL-ul se declaraseră în mod ferm în favoarea alegerilor anticipate. Nu este la îndemâna oricui să schimbe regulile jocului peste noapte.

În ceea ce îl privește pe președintele Băsescu, acesta a fost în mod evident luat prin surprindere de mișcările fulgerătoare ale tripletei Năstase-Chirovici-Tăriceanu. Renunțarea de către

premier la demisie și la alegerile anticipate este prima înfrângere majoră pe care o înregistrează președintele Băsescu de la alegeri până în prezent. Interesant cum de cel puțin doi masoni importanți din PD, domnul Frunzăverde și viceprimarul Răzvan Murgeanu, nu au fost informați despre componența ocultă a jocului care a dus la acest deznodământ.

GEORGE DORA

ALERTA

Tel.: 0740.597.158; 0721.819.229

Plătim cash orice informație

EDITAT DE
SC PRODIMPX SRL

DIRECTOR:
George Dora

DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Daniel Valeriu

CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACȚIA:
Dorel Moldovan, Iulia Gorzo, Paul
Cernea, Ioan Alexandru, Ștefan
Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad,
Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru,
Kopitany Petriko, Dumitru Preda,
Vicențiu Constantin

DIFUZARE:
SC ANOTA IMPEX SRL

DTP:
Omni Press & Design

TIPAR:
Cromoman SRL

dezvăluiri

Hassan Awdi stă ilegal în România Arestați-l pe patronul Rodipet!

Pe măsură ce înaintăm cu ancheta privind-l pe omul de afaceri american de origine libaneză Hassan Awdi care prin diverse „inginerii” și firme suveică a pus mâna pe Rodipet și pe câteva zeci de spații comerciale, ne convingem că România, cel puțin într-o anumită perioadă, a fost un sat fără câini.

Ceea ce ne miră este lipsa de reacție a autorităților față de lungul șir de ilegalități și de abuzuri săvârșite de Awdi și de complicii săi, cu toate că americano-libanezul a fost și este cunoscut de IGP și presupunem și de Parchetul General.

Fără drept de ședere

Am arătat în numerele trecute ale săptămânalului „Alerta” cum printr-un șir de privatizări frauduloase Awdi și asociații săi au ajuns să gestioneze SC Aluniș, ICRAL Colentina etc.

Informațiile care au ajuns recent în posesia noastră demonstrează că lucrurile sunt mult mai grave decât cele prevăzute în Codul penal. Awdi practic nu ar trebui să se afle pe teritoriul național. Din adresa nr. 13925/CI/2 din 20.06.2005 emisă de Autoritatea pentru Străini, din cadrul MAI, rezultă că Hassan Awdi, cetățean american născut la data de 1.02.1965 în Liban, posesor al pașaportului nr. 8013134 eliberat de autoritățile americane, a avut drept de ședere (în România - n.n.) până la data de 14.09.2002. Persoanei în cauză nu i-a fost atribuit Cod Numeric Personal. Adresa, pe care

o publicăm în facsimil este oficială și a fost adresată Judecătoriei Sectorului 6 București.

Dacă dreptul de ședere al lui Awdi a expirat la 14.09.2002 și nu rezultă că cel puțin până în iunie 2005 ar fi fost prelungit, cum a fost posibil ca timp de 3 ani un om practic fără identitate să încheie afaceri, să hărțuiască instituții ale statului cum ar fi Prefectura și Primăria Generală a Capitalei prin diferite precese?

Falsuri grosolane

Se vorbește depre relațiile la vârf pe care Awdi le-ar avea în Ministerul Justiției și chiar în Serviciul Român de Informații.

Vom prezenta în continuare două documente care par a fi fost emise de fostul FPS și care, după părerea noastră, sunt false. În documentul „A” se observă că bunurile care fac obiectul contractelor de leasing aparținând SC Aluniș, din pro-

prietatea lui Awdi, se opresc la poziția 16. Documentul este datat din 14.03.2000. Al doilea document, „B”, emis tot de FPS, dar la data de 20.03.2000, are însă 17 poziții, pe ultima fiind adăugată SC Bucur J&P SRL din Str. Poenaru Bordea nr. 2. Acest imobil este cunoscut de bucureșteni și nu numai drept Casa Bucur și a fost declarat în anul 1955 drept monument de cultură și arhitectură în Lista monumentelor istorice conform Ordinului Administrației Publice Centrale nr. 2314 din 8 iulie 2002, la poziția 282.

Firmele - căsuță poștală

Istoria clădirii este interesantă. Proprietarii, familia Soare, au fost alungați abuziv în 1948, imobilul fiind preluat de PCR transferă clădirea la ICRAL 5, care o transformă într-un restaurant de lux. Din

1987 imobilul a fost deținut și exploatat de IAPL Aluniș. Am arătat în numerele trecute modul dubios în care a fost privatizat SC Aluniș. Acesta a fost pur și simplu făcut cadou societății Monalisa Trading CO SRL proprietatea lui Hassan Awdi, pentru suma de 2.925.050.000 lei. SC Aluniș deținea 20 de restaurante și braserii în tot Bucureștiul și numai restaurantul Bucur valo-

ra peste un milion de dolari SUA.

Atragem atenția că atât în procesul de privatizare cât și după s-au implicat un șir de firme din SUA care la o primă cercetare par a fi niște simple căsuțe poștale. Noi vom continua ancheta asupra lui Awdi și a grupului său, nu înainte de a semnala încă un amănunt bizar, și anume relațiile pe care suspectul om de

afaceri le are cu personalități din mediul politic. Vom dezvălui la timpul potrivit această caracatiță relațională, inclusiv avantajele de care s-au bucurat lucrători de vârf din MI (șeful Autorității Naționale pentru Străini) și SRI.

Vom reveni cu amănunte fulminante despre „avantajele” de mai sus.

GEORGE DORIN SORIN TEODORESCU

Fondul Proprietății de Stat
S.C. ALUNIȘ S.A. BUCUREȘTI

1.2.12. Bunurile care fac obiectul contractelor de leasing.

No. crt.	Adresa/Emisora societate	Durata contractului de leasing (ani)	Scopul în anul
1.	SC Omega nr. 30 SC COP-PATRIȘTELE HELI SRL	5	2003
2.	SC C-ON BUCUREȘTI nr. 2 SC CASA LELULI SRL	5	2003
3.	SC Triemul nr. 1 SC PRIETENII AP SRL	5	2003
4.	SC Triemul nr. 1 SC COPETARIA TRINTELII SRL	5	2003
5.	SC Triemul nr. 1 SC ALEX DAN SRL	5	2003
6.	SC Triemul nr. 1 SC IMPERIAL GENERAL TRADING	5	2003
7.	Alun Omega nr. 2A SC SAM PROD SRL	5	2003
8.	Alun Omega nr. 2B SC DOVA SA IMPEX SRL	5	2003
9.	Alun Omega nr. 2C SC NATUR VITA IMPEX SRL	5	2003
10.	Alun Omega nr. 2D SC AMRO SA	5	2003
11.	Casa Vacanță nr. 202 SC DIMBOVICIOMIA COMPROMIT SRL	5	2004
12.	Alun Omega nr. 2A SC INTRE CREAMERII IMPEX SRL	5	2004
13.	Casa Vacanță nr. 202 SC SAFIA MONTIL IMPEX SRL	5	2005
14.	Alun Omega nr. 2E SC SAFIA MONTIL IMPEX SRL	5	2005
15.	Str. Bordeia nr. 23, Nr. 104 SC NETI PROD SRL	5	2005
16.	SC Triemul nr. 1-SC CASA GAMA PROD COM SRL	5	2005

Documentul „A”

Fondul Proprietății de Stat
S.C. ALUNIȘ S.A. BUCUREȘTI

1.2.12. Bunurile care fac obiectul contractelor de leasing.

No. crt.	Adresa/Emisora societate	Durata contractului de leasing (ani)	Scopul în anul
1.	SC Omega nr. 30 SC COP-PATRIȘTELE HELI SRL	5	2003
2.	SC C-ON BUCUREȘTI nr. 2 SC CASA LELULI SRL	5	2003
3.	SC Triemul nr. 1 SC PRIETENII AP SRL	5	2003
4.	SC Triemul nr. 1 SC COPETARIA TRINTELII SRL	5	2003
5.	SC Triemul nr. 1 SC ALEX DAN SRL	5	2003
6.	SC Triemul nr. 1 SC IMPERIAL GENERAL TRADING	5	2003
7.	Alun Omega nr. 2A SC SAM PROD SRL	5	2003
8.	Alun Omega nr. 2B SC DOVA SA IMPEX SRL	5	2003
9.	Alun Omega nr. 2C SC NATUR VITA IMPEX SRL	5	2003
10.	Alun Omega nr. 2D SC AMRO SA	5	2003
11.	Casa Vacanță nr. 202 SC DIMBOVICIOMIA COMPROMIT SRL	5	2004
12.	Alun Omega nr. 2A SC INTRE CREAMERII IMPEX SRL	5	2004
13.	Casa Vacanță nr. 202 SC SAFIA MONTIL IMPEX SRL	5	2005
14.	Alun Omega nr. 2E SC SAFIA MONTIL IMPEX SRL	5	2005
15.	Str. Bordeia nr. 23, Nr. 104 SC NETI PROD SRL	5	2005
16.	SC Triemul nr. 1-SC CASA GAMA PROD COM SRL	5	2005
17.	Str. Poenaru Bordea nr. 2 SC BUCUR J&P SRL	5	2005

Documentul fals „B”

Ministerul Administrației și Internelor
Operator de date cu caracter personal nr. 1577
Nr. 13925/CI/2
Data 06.06.2005

Judecătoria Sectorului 6 București

În referință la adresa dvs. (dosar) nr. 2047/2005 cu termen la data de 20.09.2005 adresată Direcției Generale de Evoluție Personală București, referențiată unității noastre, prin care solicitați date despre numele AWDI HASSAN, vă facem cunoscut că în evidențele instituției noastre cel în cauză figurează cu actul:

HASSAN AWDI, cetățean american, fiul lui Ali Awdi și Tazana, născut la data de 01.02.1965 în Liban, posesor al pașaportului nr. 8013134 eliberat de autoritățile americane valabil până la data de 21.01.2009, asociat la S.C. "MONALISA INVEST" S.R.L. cu sediul în Otopeni, str. H.C. Crișan, nr. 5, poșta Eleeș și reședință în București, str. Duhogărașu Ghera, nr. 11A, sector 1. În prezent, călătorește în țară și are drept de ședere până la data de 14.09.2002.

Menționăm că persoanele în cauză nu i-a fost atribuit C.N.P.

DIRECTOR GENERAL
Comisar șef de poliție

Str. Nicolae Bălcescu nr. 29, Sector 1 - București
Tel. 212.96.79 Fax: 212.77.43

Actul care dovedește că Awdi nu mai are drept de ședere în România

Media românească, pusă să joace cum i se cântă

Până mai acum câțiva ani se spunea, mai în glumă, mai în serios, că, pentru a afla adevărul cu privire la un eveniment, este nevoie să cumperi toate ziarele de pe piață, să le citești și apoi să faci o medie. Între timp, lucrurile s-au schimbat destul de mult. Piața media a fost adjucecată, într-o proporție destul de mare, de către televiziuni. Principiul a rămas aproximativ la fel. O știre nu arată în același fel la două posturi de televiziune decât dacă subiectul abordat este unul neutru. Cu toate acestea, lucrurile s-au simplificat destul de mult, chiar dacă acest lucru nu înseamnă neapărat că este mai bine. Ba chiar dimpotrivă. Acum trebuie să mai cumperi doar două ziare, maximum trei. Pentru simplul motiv că au apărut trusturile de presă, care, spre deosebire de țările cu adevărat democratice, au tendințe de monopol.

Versiunile interesului

Ultima perioadă au existat două mari subiecte care au ținut capul de afiș al presei românești: inundațiile și demisia Guvernului. Fără nici o legătură unul cu altul, aparent, și având între ele toate legăturile posibile, în mod real. Dacă Antena 1, organul de presă al partidului-televiziune, așa cum îl numesc unii dintre confrății noștri, a jucat după cum a bătuț vântul, multe alte reprezentante ale mediei românești au jucat după cum a bătuț Vântu. Ajungem, astfel, la grupurile de presiune și de interese care au acaparat media, conform spuselor președintelui României. Interesele acestea, după cum spunea președintele și după cum este și logic, au o bază economică sau politică. Și cum una nu o exclude pe cealaltă, ci, dimpotrivă, sunt mână în mână, ajungem, fără nici un efort, la adevărata față și adevărata explicație a ceea ce se întâmplă în media din țara noastră. Dacă Antena 1 joacă, volens-nolens, pe mâna Partidului Conservator, fost..., fost mic și mijlociu, sau poate și una și alta, fost de stânga, de dreapta, de centru sau Dumnezeu știe de mai ce, mai precis jocul patronului Voiculescu, PRO TV, cu datoriile sale enorme, a făcut, constant, jocul puterii. Nu în ritmul și la modul TVR-ului, dar nici la distanță prea mare. Nu am uitat nici celelalte televiziuni și nici cotidienele sau săptămânalele de mare forță, dar le vine și lor rândul imediat.

Inundații ilogice

Vorbeam, în editorialul din numărul anterior, despre inundații și fantezii. Despre nenorocirea unor oameni și despre câțiva așa-ziși reporteri nenorociți. Am văzut exagerări, jocuri făcute „din cameră”, presiuni care nu-și aveau locul la adresa Guvernului și a coaliției aflată la putere. De această dată, în sfârșit, media a fost solidară. De ce oare? Simplu: a existat un interes comun. Vântu tocmai fusese condamnat la doi ani de pânaie, Voiculescu fusese șutuit de către reprezentanții DA, pentru trădare la nivel înalt, iar Ringier, deși are ca principal punct de vedere lipsa puterii din paginile publicațiilor sale, n-a reușit, cel puțin până acum, să se desprindă de fostul partid aflat la guvernare: PSD. Iată că am ajuns, încet-încet, la modul în care este împărțită media românească. Vorbim despre trusturi străine care au politica neamestecului în treburile partidului aflat la Palatul Victoria, trustul Voiculescu și trustul Vîntu. Între ele, ca niște insule izolate, regăsim niște frați Micula sau câțiva independenți dependenți de organele și organismele locale. Sau niște nebuni care se iau de gât cu toată lumea și încearcă, înainte de vreme, să facă din România un spațiu normal la minte și la suflet. Niște nebuni de care toată lumea vrea să scape și încearcă să le dea în cap. Cunoaștem fenomenul din proprie experiență.

Cenzura instituționalizată

Constrângerea ziaristilor în scopul unei politici personale a început, timid, încă din anii '90. „Oficial”, însă, sezonul a fost deschis de către Cataramă, ca patron al ziarului „Viitorul”. „În jumătate de oră vă rog să părăsiți redacția!”, i-a somat patronul cotidianului „Viitorul” pe membrii redacției, care protestaseră împotriva unor intervenții în materialele lor. Controlând un trust care încearcă să dețină monopolul în branșă, un patron de presă își poate permite orice. Dinu Patriciu, care deținea pachetul majoritar al cotidianului „Ziua”, și Dan Voiculescu, patronul „Jurnalului Național” și al Antenei 1, au încercat să formeze o companie cu sediul în străinătate prin care să participe la preluarea Petrom. În bătălia me-

diatică, Dan Voiculescu l-a susținut pe Dinu Patriciu, atacând grupul de interese advers: Ovidiu Tender, Corneliu Iacobov – grup susținut politic de vicepreședintele PSD, Viorel Hrebenciuc, Ioan Talpeș. Tandemul Voiculescu-Patriciu l-au avut alături pe fostul ministru al Industriilor, Dan Ioan Popescu și pe Liviu Luca, șeful sindicatelor Petrom, care a preluat Ziua,

Realitatea TV și Radio Total. După ce petroliștii au devenit proprietarii postului de televiziune Realitatea TV, ei au încheiat un protocol de parteneriat strategic cu Cristian Burci, patronul postului de televiziune Prima TV și al posturilor de radio Kiss FM și Radio Star. Grupul Global Media, controlat de Federația Sindicatelor Libere din Petrom, mai deține 16 tele-

viziuni și 9 posturi de radio locale, Radio Total, Telegraful de Prahova și Grupul de Presă Ziua. Petroliștii controlează Global Media prin Petrom Service, societate la care sunt acționari majoritari. Între timp, trustului i s-au adăugat și alte titluri. Sorin Roșca Stănescu a început să cumpere ziare și să le închidă, dar a făcut și altele, proaspete. Au mai rămas drept contracandidați

ai presei petroliste peste care bate Vântu grupul Ringier și cel al lui Voiculescu.

Pentru că nu încercăm, însă, să ne facem loc pe piață cu pumnii, mai facem o pauză. Radiografia mediei românești va continua. Din când în când ne vom permite să nu ne menajăm colegii. Limitele trebuie păstrate în orice condiții.

DĂNIEL VALERIU

anchetă

Primarul penal – Paul Văle (III)

„Te rog zâmbeste față frumoasă, zâmbetul tău e-nălțător“, așa i se adresează zilnic albinarul-șef al comunei Stoenesti angajatei sale – Dădulescu Daniela, o proaspătă juristă. În vârstă de 33 de ani, necăsătorită, roșcată, frumușică, cu păr ondulat,

și s-a împiedicat, într-o zi, apoi o săptămână întreagă, și totul pentru a-și păstra postul, pentru că dl primar a hărțuit-o sexual, până când biata fiiță aparent nevinovată... i-a cedat. Și i-a cedat și profesional, dar mai ales sexual. O săptămână întreagă

nerel. Unde credeți? La Căciulata, la hotel. Unde putea fi mai discret, mai intim și mai plăcut pentru un ales al popoului?! Ce contau pentru dl primar câteva zile la „Vila Casa Verde“ (vezi facsimil) pe banii contribuabililor, al celor care se scoală o dată cu primul cântec al cocoșilor și se culcă în miez de noapte?

sanționeze mai târziu. Care ar fi fost soluția salvatoare? Simplu. Să meargă în cuplu. Cu cine? Cu un alt crai posmoagă, cu Prună Toma, mare inspector la Direcția de Învățământ Slatina, membru marcant PSD pe județul Olt. Și cum putea dl Prună Toma, prieten intim cu primarul, să-l refuze pe aproapele său, tot pesedist, verde ca frunza de toamnă și

însă bat-o vina au trăit-o și simțit-o din plin doar aleșii popoului. Dacă totul s-ar fi oprit aici ar fi fost giugiuc, numai că unul dintre cei care l-au votat pe dl primar Paul Văle au fost mai curioși din fire și poate și invidioși și au avut mai mult curaj decât se aștepta craiul de Stoenesti. Am aflat chiar de la domnișoara Dădulescu Daniela când și unde urmau să plece și să che- fuiască și i-au urmărit. Dacă totul s-ar

că, au xerocopiat facturile cu cheltuielile dezmățului la „vila verde Căciulata“ și au mai avut și curajul de-a face publice în comună relațiile de adulter ale alesului popoului – primarul Paul Văle. Nu cunoaștem încă reacția doamnei Văle, soția primarului, și nici a doamnei Prună Cornelia, soția prietenului său. Nu cunoaștem încă nici părerea prefectului de Olt – dl Octavian Popescu, și nici a președintelui Consiliului Județean Olt, dar sperăm să le aflăm

preferință fotogenică a domnului primar, și amantă de ocazie la sfârșit de săptămână pe meleagurile mioritice ale Oltului și Vâlcei. Amantă improprie, pentru că biata tânără (fostă colegă cu fiica primarului), nici nu-l place și nici măcar nu-i acceptă avansurile. Este necăsătorită, dar nu și singurică, în jurul ei roind și alți bondari, mult mai atrăgători decât stafiditul crai cu pensia în buzunarul de la ceas. Tinerica s-a opus o vreme cu înverșunare, dar știți cum sună proverbul: „mai bine mă împiedic decât să creadă că sunt curvă“.

ca să fie ceva de vis și să nu uite dl primar, că stă cam prost cu memoria la vârsta lui, cu atâtea probleme ale alegătorilor, dar mai ales probleme de conștiință. Și, unde credeți că și-a ales craiul tomnatic și stafidit altarul sacrificiului sexo-profesional: undeva cât mai departe de vatra comunei, undeva unde oricât de tare ar fi bătut vântul să nu aducă mirosul adulterului până la nasul soției și al celor care-l credeau corect și moral în relațiile cu angajații primăriei, mai ales cu angajatele, mai ti-

Plăcerea aleșilor

Remarcăm însă la dl primar o calitate: spiritul de echipă, solidaritatea de grup de interese, un om pentru care egoismul este un viciu condamnat. Îl laudăm pentru că într-un asemenea raid sentimental n-a acceptat să meargă doar cu domnișoara Dădulescu Daniela, ar fi fost un gest egoist, un abuz de putere, pentru care alți membri PSD din județ ar fi putut să-l

curat ca lacrima plină de sare? I-a acceptat, bineînțeles, invitația. Pe deasupra tuturor așteptărilor, a mai luat cu el și o elevă de liceu, la pregătire, bineînțeles, să-i aline durerile reumatismale și să simtă lanul verde în amurg de seară vâlceană. Deși totul a fost suportat de Primăria Stoenesti, cazarea a costat puțin, benzina și uzura mașinii primăriei din Stoenesti la fel, plăcerea

fi oprit aici ar fi fost mai simplu și mai acceptabil pentru dl primar și prietenul său sau doar curiozitatea și tenacitatea filorilor locali a depășit performanțele unor adevărați profesioniști.

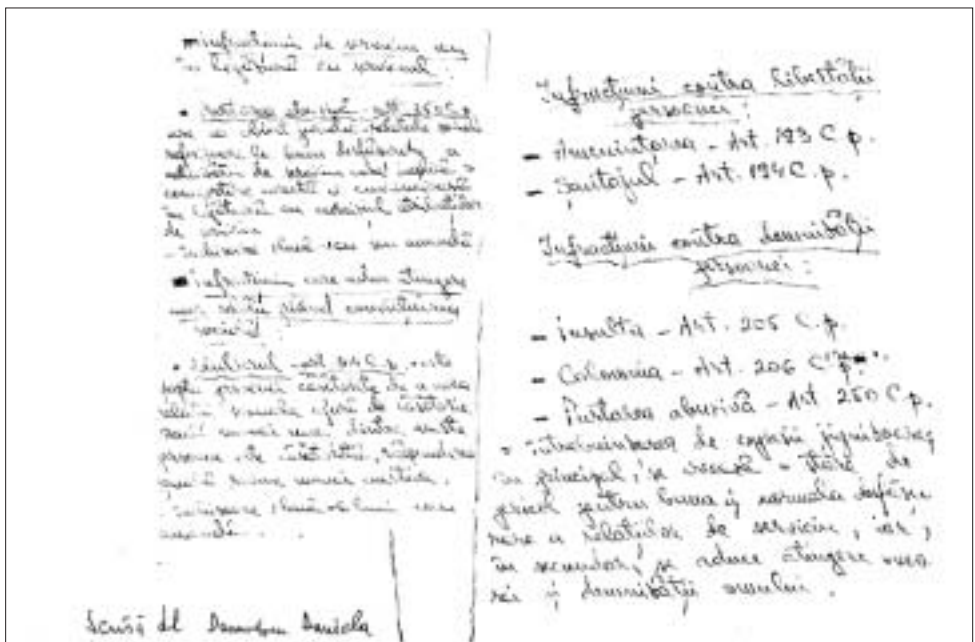
Filaj local

Au filmat aventura, au înregistrat discuțiile și alte contacte de intensitate eroti-

și-au exprimat votul, în cine au sperat să le reprezinte interesele și pe cine vor mai vota la primele alegeri. Vom reveni cu amănunte fulminante despre aventurile craiului de Stoenesti și ale prietenilor săi polițiști, de pe-aproape.

DEPARTAMENTUL INVESTIGAȚII

în curând, când cetățenii care l-au votat pe primarul Văle se vor convinge pentru cine

top secret

Agentii noștri ilegali – adevărații 007 (III)

– Prima întâlnire –

Prima întâlnire dintre ofițerul instructor și viitorul ilegal reprezenta o adevărată răscruce, pentru amândoi, căci soarta putea să le decidă un viitor comun, plin de surprize, de împliniri sau dezamăgiri, de riscuri, de bucurii și succese, dar, totodată, dacă prima impresie dădea rateu cei doi se despărțeau și urmau din acel moment două direcții diferite.

Întâlnirea „de taină“

Cheia așa-zisului prim contact de cunoaștere personală constă, în majoritatea cazurilor, în modul în care ofițerul instructor pregătea minuțios întâlnirea. De acest element tehnic și de maximă răspundere depindea totul, pentru că la acea întâlnire, de „taină“, ofițerul instructor era dirijorul din umbră, căci el trebuia să aibă pregătită și motivația întâlnirii și compoziția în sine. El trebuia să cunoască dinainte toată piesa, fiecare notă, fiecare text. El trebuia să știe să dirijeze dialogul către cele mai sensibile stații ale unui destin doar prefigurată. Ofițerul instructor trebuia să-și pregătească din timp nu numai dialogul cu viitorul ilegal, dar și toate acele elemente tehnice și temperamentale care, treptat,

treptat, dirijau dialogul către punctul maxim, psihologic, în care partenerul său „ceda“, altfel spus, era convins că întâlnirea lor era foarte necesară, atât pentru el cât și pentru ofițer, dar mai ales pentru țară. La această primă întâlnire, de cunoaștere personală, ofițerul urmărea să confirme cea mai mare parte a datelor culese din verificările efectuate doar în ceea ce-l privea personal pe viitorul ilegal: aspectul fizic, starea reală a sănătății acestuia, temperamentul, trăsăturile de caracter, sociabilitatea, cunoștințele de cultură generală, mediul în care trăia și-și petrecea timpul liber, pasiunile, cercul de relații, legăturile și intensitatea lor cu diverse personalități politice, comerciale sau de altă natură, starea emotivă, viciile, diversele întâmplări din trecut cu deznodământ mai puțin plăcut, starea materială personală și a familiei etc. Toate aceste elemente erau deja cunoscute de ofițerul instructor din timpul verificărilor, care, după cum ați văzut, durau de multe ori 2-3 ani, dar trebuiau confirmate prin prisma unui profesionist, care urma să-și pună amprenta convingerii că cei care le făcuseră nu au greșit, nu le-au subestimat și subeva-

top secret

luat sau nu le-au exagerat, la modul pozitiv, care ar fi putut da o imagine ireală asupra unui viitor candidat.

Legendarea primului contact

Întâlnirea cu viitorul ilegal avea o aparență foarte națională. Ofițerul instructor îl primea pur și simplu pe candidat la domiciliu sau la locul de muncă. Se prezenta sub un nume fictiv, ca reprezentant al unei instituții sau firme de comerț exterior, cu profil asemănător sau foarte apropiat cu domeniul de activitate al viitorului ilegal, interesat în promovarea unor tineri intelectuali, care s-au afirmat la locul de muncă și care erau dornici de promovare. La o asemenea invitație, de obicei, nu existau motive de refuz. Se stabilea locul de întâlnire: un restaurant, o instituție publică civilă, la domiciliul candidatului, în parc, dar mai ales o firmă de comerț exterior, unde ofițerul instructor avea acoperire totală și putea convinge și mai mult legenda de acoperire pentru primul contact. Urma o simplă prezentare, căci, recunoșterea fizică dintre cei doi era doar o formalitate, ofițerul instructor cunoscându-i deja fizionomia candidatului din verificările anterioare, având cu acesta sute. Sau chiar mii de fotografii, făcute de cei de la filaj, în tot felul de ipostaze, uneori chiar incomode. Viitorul ilegal nu avea de unde să cunoască poate niciodată și nimic din cât bagaj de date fizice, tehnice și mai ales biografice despre el, deținea persoana necunoscută care-i solicitase o simplă întâlnire „de afaceri” sau „pe teme profesionale”. Enigma ar fi rămas și mai mare și de neînțeles, și poate pentru totdeauna, în situația în care întâlnirea

lor ar fi avut un deznodământ tragic, fiind și prima, dar și ultima.

În funcție de combinația aleasă pentru contactare, la începutul dialogului, ofițerul instructor îi prezenta o simplă carte de vizită a sa, cu locul de muncă și funcția pe care o avea. Dacă era vorba despre o firmă, se prezenta ca agent comercial cu sarcini pe relația vest, cu foarte dese plecări în străinătate, prezența sa în țară fiind de scurtă durată. Firma trebuia aleasă din categoria celor care erau mai puțin cunoscute pe piața românească, de obicei o firmă străină, cu reprezentanță în România și cu un domeniu de activitate cât mai sofisticat și mai puțin accesibil comercianților români. Se alegea o firmă de consulting pe probleme de inginerie sau în domeniul cosmic, aviație, genetică, dinamica fluidelor, chimie moleculară, cibernetică etc.

Când ofițerul instructor se prezenta ca funcționar într-un minister din domeniul comerțului exterior el trebuia să apară în fața viitorului ilegal ca un specialist într-un domeniu care să-l captiveze de la început pe tânărul candidat. Este de la sine înțeles că pentru o asemenea prezentare ofițerul instructor trebuia să-și pregătească din timp câteva probleme șoc pe care să le abordeze cu interlocutorul său. Trebuia să fie la curent cu activitatea ministerului, cu persoanele din conducere, cu toate cancanurile cunoscute pe piață și în culisele politice, cu rezultatele și necazurile legate de exportul unor produse, cu cele din aprovizionarea internă și din importuri, cu zvonurile care circulau în legătură cu cei care urmau să fie schimbați pe la diverse nivele și cu cine.

Verificarea informațiilor

Dialogul concret cu viitorul candidat se desfășura, de obicei, după un tipic simplu, dar cu multă diplomație și abilitate, care depindea de experiența ofițerului instructor, de pregătirea sa profesională, de specificul

pregătirii profesionale și de cultură a viitorului ilegal, dar mai ales de scopul întâlnirii și de viitoarea misiune cu care acesta urma să fie instruit și pregătit. Prima întâlnire era diferită total și specifică pentru fiecare candidat în parte. Pentru ofițerul instructor, reușita acestui contact de cunoaștere personală depin-

dea enorm de mult de natura și esența profesiei fiecăruia dintre candidați, căci într-un fel era pregătită o combinație pentru un inginer și cu totul altă nuanță pentru un ziarist, un artist, un istoric, un reporter de televiziune și, de ce nu, un cetățean străin, aflat pe teritoriul României, ca rezident, de o mai lungă

perioadă de timp. La prima întâlnire, dialogul dintre ofițerul instructor și candidat avea mai mult caracterul unei tatonări din partea ambilor, chiar dacă unul cunoștea enorm de mult despre celălalt iar acesta din urmă era doar curios să afle motivul real pentru care fusese invitat. Ofițerul instructor suprapunea doar datele culese din verificări peste modelul real și conducea dialogul astfel încât din răspunsuri să verifice și să completeze informațiile privind acele elemente mai greu de cunoscut din exterior sau prin interpuși: personalitatea viitorului ilegal, sinceritatea sa, pasiunile și viciile, pregătirea sa profesională. Era greu, dar nu imposibil. Bineînțeles că toate aceste suprapuneri nu puteau fi făcute din primul contact personal. Ar fi durat prea mult iar ofițerul instructor, oricât de bun interlocutor i-ar fi fost viitorului ilegal, nu intenționa nici să exagereze, dar mai ales să nu riște cel mai important moment al conjuncturii, care putea oricând să transforme câțiva ani de muncă și speranță într-un eșec irecuperabil, dar și foarte costisitor, pentru toată echipa care participase, direct sau indirect, la piesa care urma să fie transpusă în viață (continuarea în numărul viitor).

SORIN V. TEODORESCU

dosar

Teroriștii de lângă noi

Pericolul terorist devine pe zi ce trece tot mai acut. Statele Unite ale Americii, Spania și Anglia, țări cu un dispozitiv antitero impresionant, au fost lovite puternic. În mai toate cazurile autorii atentatelor au venit cu mult timp înainte în zonă, au încercat să treacă cât mai neobservați, iar atunci când șefii Al Qaida au ordonat, au trecut la atac.

În România există o puternică comunitate provenită din țări cu problematică teroristă și nu este exclus ca printre ei să se afle organizatori sau execuțanți ai unor acțiuni teroriste. Ce exemplu mai concludent poate fi decât cazul Omar Hayssam, care, fiind suspect de spionaj și implicat în numeroase acțiuni ilicite, a reușit să pătrundă până la Palatul Cotroceni?

Pentru a sensibiliza cititorii și, de ce nu, și autoritățile, prezentăm mai jos câteva organizații teroriste aflate în atenția serviciilor de informații din Europa.

Europa

EUSKADI TA ASKATASUNA – Frăția bască și libertatea sau ETA, organizație a separatiștilor basci din Spania și Franța, care acționează prin acțiuni teroriste pentru crearea unui stat independent. Sunt deosebiți de violenți, folosind atentate cu bombe și arme de foc. În ultimul an au avut zeci

de atentate reușite în Spania, soldate cu 11 morți.

RED BRIGADES – Brigăzile roșii. Organizație teroristă diversionistă de stânga italiană, cu un număr impresionant de atacuri în Italia anilor '80. Cele mai importante atacuri au fost cele soldate cu uciderea primului-ministru Aldo Moro și aruncarea în aer a unui tren de pasageri la Bologna. În ultimul timp, elemente „istorice” ieșite din detenție încearcă să refacă gruparea.

BAADER MEINHOF – mișcarea de stânga germană care a comis atentate în vestul Germaniei. Elemente de legătură ale grupării au vizitat România, fiind supravegheate de organele de specialitate.

IRA – Armata Republicană Irlandeză, luptă pentru readucerea Irlandei de Nord alături de Republica Irlanda și, implicit, izgonirea „cotropitorilor” englezi.

PIRA-PROVISIONAL IRISH REPUBLICAN ARMY – compusă din elemente extremiste desprinse din prima.

CIRA – Continuarea luptei armatei irlandeze. Toate au comis numeroase atentate cu bombă și atacuri armate refuzând și în prezent să se dezarmeze.

ORANGES VOLUNTEERS – loialiștii nord-irlandezi care folosesc aceleași metode pentru a-i contracara pe primii.

DEV SOL – Frontul Popular de Eliberare a Turciei. Organizație de stânga care luptă contra „regimului totalitar” de la Ankara. Are cel puțin 5.000 de membri în închisorile turcești.

PKK – Partidul muncitorilor kurzi – organizație care luptă pentru crearea unui stat kurd în nordul Turciei, Irak, Siria și Iran. A comis numeroase atentate, fiind în război total cu armata și organele specializate ale Turciei. Numeroși militanți ai acestui partid au tranzitat România.

ARMATA SECRETĂ PENTRU ELIBERAREA ARMENIEI – ASALA, cu sucursalele „Organizația 3 octombrie” și „Organizația 15 mai”, toate acționând contra unor obiective turcești. Au elemente de sprijin în Republica Armenia, Franța, SUA și simpatizanți în rândul comunității armenice din România.

Grupările **SIKH**, care urmăresc prin atacuri teroriste desprinderea de India. Un comando al acestei grupări l-a atacat în august 1991 pe ambasadorul Indiei, care a

scăpat nevătămat datorită intervenției luptătorilor Brigăzii Antiteroriste.

America de Sud

SONDERO LUMINOSO – Peru. Organizație de stânga cu puternic suport în rândul populației sărace. Are la activ numeroase atacuri în țara de origine, vizând obiective militare și ale administrației de stat.

AUC – unitățile de autoapărare ale Columbiei luptă de 20 de ani contra guvernului legal, controlând zone întinse ale țării.

ELN – Armata de eliberare a Columbiei. Mișcare de stânga în permanent război cu armata și forțele de dreapta.

FARC – Forțele armate revoluționare ale Columbiei – idem cu cele de mai sus.

TUPAC AMARU în Peru – luptă de peste 20 de ani cu autoritățile centrale pentru aducerea la putere a indienilor băștinași.

Asia

AUM (Secta Adevărului Suprem) – cu sediul în Japonia, are în competență luptători fanatici care vor să înlocuiască actuala orânduire socială cu cea prevăzută de ei. Au atacat cu gaze otrăvitoare rețeaua de metrou din Tokio, ucigând zeci de persoane.

ABU SAYYAF – grupare extremist-religioasă care acționează în Filipine și Indonezia. A luat sute de ostatici, pe care îi decapitează dacă nu li se satisfac cerințele (în special solicită în schimb mari sume de bani).

IMU – Mișcarea Islamică din Uzbekistan. Are la activ sute de atacuri în țara de origine, vizând instaurarea statului islamic.

TIGRII TAMILI – mișcare pentru eliberarea unei

zone locuite de ei în Sri Lanka. Au ramuri și reprezentanți în Occident, cea mai reprezentativă fiind „Federația tamililor canadieni”. Are la activ sute de atentate, cel mai recent în iulie 2001, când au ucis 17 oameni într-un atentat sinucigaș la Aeroportul Columbo.

KACH AND KAHANE CHAI – organizație de extremă-dreaptă israeliană care răspunde cu acțiuni în forță la atacurile teroriste arabe.

MUJAHEDINII KHALIC – cu ramura Societatea Studenților Musulmani Iranieni – luptă contra regimului de la Teheran. Au baze în Irak, dar și în Europa Occidentală. Mulți simpatizanți au studiat în România.

Organizații teroriste arabe

JIHADUL ISLAMIC EGIPTEAN – teroriști fanatici care au atacat în repetate rânduri turiștii străini și pe toți cei care nu le împărtășesc credința. Cel mai răsunător atac a fost cel soldat cu uciderea președintelui egiptean Anwar El Sadat la 6 octombrie 1981. Elemente ale grupării se află în atenția organelor specializate din SUA, legat de grupul Ben Laden.

JIHADUL ISLAMIC PENTRU ELIBERAREA PALESTINEI – Hisballah Partidul lui Dumnezeu.

BRIGĂZILE ARABE REVOLUȚIONARE – conduse de Abu Nidal, unul dintre cei mai vestiți luptători palestinieni, care și-a început cariera prin atentatul de la München, soldat cu uciderea a 11 sportivi israelieni. Are la activ numeroase atentate reușite, prin care și cel din 4 decembrie 1984, în fața hotelului București, când a fost ucis un diplomat iordanian.

AL ASSIFA – TRĂSNETUL – Grupare palestiniană dizidentă susținută de Siria.

Este împotriva oricărei negocieri cu Israelul.

FRONTUL POPULAR DE ELIBERARE A PALESTINEI – fondat de Georges Habache – mișcare de sorginte comunistă care nu acceptă pacea decât dacă Israelul se retrage din Palestina. Simpatizanții au fost la studii în România.

În zonă activează și alte organizații mai puțin cunoscute, cum ar fi AL GAMA'A AL-ISLAMIA, ORGANIZAȚIA JUSTIȚIEI REVOLUȚIONARE, ORGANIZAȚIA SOCIALIȘTILOR MUSULMANI, AL SAIKA, precum și organizații aparent legale, dar care nu se dau în lături de la atacuri teroriste, cum ar fi AL FATAH cu brațul său înarmat – FORȚA 17.

FRAȚII MUSULMANI SUDANEZI – conduc practic Sudanul, fiind aliați declarați ai lui Usama Ben Laden.

FRAȚII MUSULMANI ALGERIENI – sunt într-un război permanent și sângeros cu autoritățile care îi reprimă cu aceleași metode. Mulți dintre ei au emigrat în Europa, iar alții s-au retras în deșert, de unde atacurile continuă.

Grupările și organizațiile teroriste sunt în atenția organelor specializate din întreaga lume, care cooperează pentru a-i anihila. Prezentul material urmărește să atenționeze cititorii și să-i îndemne ca, în cazul în care în anturajul lor apar străini cu astfel de preocupări, să nu ezite și să anunțe organele statului. Dacă cetățeanul respectiv are chiar legături aparent nevinovate cu astfel de organizații, atunci puteți fi siguri că nimeni nu mai este în siguranță și trebuie să informeze organele românești specializate în combaterea terorismului.

ALEXANDRU ION

infracțiuni

Ninge cu moarte albă

Undeva în București. În cartierul Berceni. Pe stada Cri-covu Sărat nr. 15. La prima vedere, nimic deosebit. Niște blocuri de locuințe vechi, pătrătoase, prăfuite. Pe ici, pe colo la ferestrele a două-trei apartamente este lumină. În rest liniște și somn. Oamenii se odihnesc pentru a doua zi când vor merge la slujbă. După ora 0.00 începe forfota. Figuri ciudate, neîngrijite. Toate însă au o trăsătură comună. Fețe supte, spinări gârbovite înainte de vreme, brațe rahitice ciuruite de ace de seringă. Nu, nu suferă de nici o boală. Dacă nu s-ar mișca așa de repede ai jura că te afli într-un azil de bătrâni. Mă apropiu mai mult. Unul dintre ei mă cercetează atent cu privirea. S-a lămurit. Nu sunt unul de-ai lor. Dă alarma.

„Purfixule, spune-i lu' Fane Chioru că bâzie unu' cam nașpa pe aici. Mai târziu, frate, că e ocupat acu', își bagă în venă. Las' că vorbim după aia. Tu stai cu geana pe el și vezi ce face.”

Îmi continui drumul, băieții nu mă mai bagă în seamă. Urc în mașină, demarez, apoi intru într-o parcare. Găsesc o poziție care îmi permite să văd și să aud ce se petrece mai departe. În fața blocului s-au adunat mai mulți tineri, băieți și fete.

A sosit marfa

Unul din grup îi spune altuia:

„Zii, bă, lu' Fane Chioru să vină repede pentru că am adus d'alea tarili, și nu pot să stau prea mult că vin gaborii, ori mă face careva și o încurc cu arabu', mă taie ăla la gât.”

Altul îi răspunde. „Lasă, bă fraiere, că nu-i cunoști tu pe ăștia, nici nu se bagă, ei au altă treabă, nu se iau de noi.”

În holul blocului alți nefe-riciți, tineri între 17 și 20 de ani, își leagă garoul și se injectează. Heroina le pătrunde direct în sânge, sunt satisfăcuți, au mai făcut un pas către râul Stix. Telefonele mobile sună ca la gară. Îl aud pe unul răspunzând.

„Da mă, eu sunt Marius, ce vrei? Marfă sau o fată? Hai că am d'alea sub 16 ani.

A, da? Și una și alta? Da' ai bani pă tine? Păi te costă, frate la greu, nu știi? Bine te aștept.”

O sirenă sfășie liniștea nopții, ca un cuțit, greu de suportat. Drogații și prostituatele se împrăștie ca potârnichile.

Alarmă falsă. A fost o ambulanță care se deplasa probabil la vreun bolnav pentru primul ajutor. În timp ce acești tineri sănătoși se străduiesc să se îmbolnăvească. O sida, o he-

patită B sau C, pentru că ei folosesc seringi în comun, iar condițiile în care își prepară heroina pe care și-o injectează nu le oferă altă șansă. Mai devreme sau mai târziu se vor infecta. Vor îngroșa numărul celor suferinzi, fără speranță de vindecare. Păcat, sunt tineri, frumoși, veseli. Ar merita ceva mai bun.

Șase, poliția!

Cineva din bloc a anunțat poliția. A vorbit cu ofițerul de serviciu de la secția de poliție. Acesta a promis că va dirija un echipaj de poliție în zonă.

În continuare în fața blocului gălăgie, injurături ca la ușa cortului, iar undeva în bloc muzică de proastă calitate la refuz.

Un traficant de droguri a vrut să-i tragă țeapă lui Turbatu'. I-a vândut marfă proastă (heroină amestec), mult amestec. Perpelitu' îl trage de mânecă și-i spune: „Bă, dă-i marfa pe care a plătit-o Turbatu', nu știi că ăsta are acte de nebun? Vrei să iasă hai mare? Vezi că se lasă cu ud. Cu ce, mă? Ce este aia cu ud? Bagă cuțitul în tine, bă gheroiule, ăsta. Ți-am spus că ăsta este nebun, nu? Dăi din bilele alea și scapă de el repede. Găsim noi fraieri pe care să-i

înțepăm, lasă că am o listă mare cu ei.”

După mai bine de o oră își face apariția și echipajul de poliție. Cu sirena în funcțiune, cu girofarul la fel. Drogații dispar, prostituatele la fel. Cei doi pești Cristina și Marius urcă la etajul 1 al blocului.

Este din nou liniște pe stradă. Pentru cât timp oare?

Agenții de poliție se mai învârtesc puțin prin zonă, apoi se îndreaptă spre mașină.

„Niște nenorociți, iar ne-a pus pe drumuri degeaba. Apoi raportează prin stație.

Nu este nimic, domnule, aici, e liniște. Ce amendă ar merita ăștia care alarmează organele de poliție degeaba sau pentru a se distra.”

Noi ne punem întrebarea, oare de ce a trebuit să vină poliția și cu girofarul în funcțiune și cu sirena așjiderea la ora aceea? În afară de 2-3 taximetriști somnoroși nu erau decât prostituatele, peștii și drogații.

Nu cumva este un mod de a-i anunța pe cei vizați ca să dispară din zonă pentru un timp? Nu știm. Ne întrebăm și noi ca să ne aflăm în treabă, că tot nu ne dă nimeni vreun răspuns.

Vom reveni cu noi amănunte.

IOAN CREȚU

investigații

Aparatul antiterorist românesc este în plină activitate

Aparatul antiterorist din România a acționat încă din 1972 împotriva membrilor și simpatizanților organizațiilor teroriste prevenind numeroase tentative de atac. Reușitele teroriștilor în țara noastră au fost minime și comparativ cu țările din jur chiar nesemnificative. Nu s-au deturnat avioane sau nave, nu au fost luați ostatici și nici nu s-au ocupat ambasade.

După 11 septembrie 2001 când a fost atacată America la ea acasă, lucrurile s-au schimbat. A fost atacată Spania și, mai recent, Anglia, dovedindu-se că protecția antitero este tot mai greu de realizat.

În România, serviciile abilitate sunt și ele în schimbare, garda veche de profesioniști lăsând locul unor tineri care vor avea mari probleme în viitor. Corupția și nepriceperea unor factori politici au dus la

„cumetrii“ periculoase cu străini provenind din țări cu problematică teroristă, cazul Omar Hayssam fiind concludent în acest sens.

Este aproape incredibil cum un cetățean străin, suspect și de spionaj și de comiterea unor activități ilicite grave, a putut ajunge în Palatul Cotroceni și în avionul prezidențial. Dacă s-ar fi întâmplat asta în America, probabil că Serviciul Secret ar fi fost demis în corpore, fără alte discuții.

Există date că elemente de tip Hayssam se plimbă în voie prin țară, stabilesc contacte cu personalități politice și cine a lucrat cu arabi știe că din start ei vizează coruperea și folosirea ulterioară în scopul atingerii obiectivelor urmărite.

Dacă ar fi vorba numai de obținerea unor avantaje materiale prin mijloace ilicite nu ar fi poate așa de grav, dar așa cum

s-a dovedit în SUA, Spania și Anglia cei ce au organizat și comis atentatele erau demult „plantați“ pe teritoriul respectiv

și, când au primit ordinul, au atacat. Suntem în NATO, avem trupe în Afganistan și Irak, iar teroriștii dacă hotărăsc atacul

vor folosi, logic, elementele de sprijin aflate în România. Pericolul este real și nu putem decât să sperăm că antiteroriștii de

azi nu vor face de răș tradiția și vor contracara din fașă orice atac terorist.

ION ALEXANDRU

Hagi a fost țepuit cu 300.000 de euro (II)

La 1.04.2004, la Parchetul de pe lângă Tribunalul București era înregistrată plângerea lui Hagi Dionisie împotriva numiților Ivănescu Marin și Buzatu Răzvan Ristea, pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune și fals în înscrisuri oficiale. În

fapt, Hagi Dionisie reclama faptul că la data de 26.03.2004 a cumpărat un teren în suprafață de 15.000 mp în comuna Voluntari, jud. Ilfov, contra sumei de 300.000 de euro de la proprietarul Amariei Ioana, prin intermediul mandatarului Buzatu

Ristea Răzvan. Întreaga tranzacție a fost intermediată de Ivănescu Marin, în sensul că acesta i-a prezentat actele de proprietate și pe mandatarul Buzatu Ristea Răzvan, care avea împuternicire pentru a vinde terenul de la proprietarul Amariei Ioana.

Fals și uz de fals

În ziua de 30.03.2004, noul proprietar s-a prezentat la primăria Voluntari pentru a trece terenul cumpărat pe rol în vederea achitării taxelor și impozitelor aferente. În momentul

când a prezentat actele la primărie, funcționarii i-au adus la cunoștință că toate sunt false, iar terenul în cauză este proprietatea altei persoane.

Lui Hagi Dionisie i s-a prezentat fotografia numitului Buzatu Ristea Răzvan, obținută de la Serviciul de Evidență Informatizată a Persoanei. După examinarea fotografiei, Hagi Dionisie a declarat că persoana din fotografie nu este cea care s-a prezentat drept Buzatu Ristea Răzvan, mandatar al proprietarei Amariei Ioana. După verificările efectuate la Direcția de Evidență Informatizată a Persoanei s-a constatat că fotografia din fișa de evidență, cu cea din buletinul lui Buzatu Ristea Răzvan nu corespund, fiind ale unor persoane diferite.

Hagi a mai declarat că după ce a aflat că a fost înșelat, iar actele sunt false, a luat legătura cu inculpatul, care l-a asigurat că actele sunt bune și că în schimbul sumei de 200.000 euro poate obține și intabularea contractului de vânzare-cumpărare la Judecătoria Buftea. Cei doi au discutat în mai multe rânduri pe marginea problemei cu terenul, stabilind în final ca acest lucru să se facă pentru suma de 20.000 euro.

Flagrantul

În final, cei doi au stabilit să se întâlnească în aceeași zi, Hagi să aducă suma de 20.000 euro și actele originale care au stat la baza contractului de vânzare-cumpărare. Polițiștii au

organizat o acțiune de prindere în flagrant a lui Ivănescu în momentul când primește banii și actele în original.

În momentul când a fost reținut, asupra lui Ivănescu s-au găsit actele originale ale vânzării-cumpărării.

Ivănescu nu este la prima „afacere“ de acest fel. La data de 31.05.2004 a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul București plângerea părții vătămate Gavrilă Ion, prin care reclama că a fost înșelat de inculpatul Ivănescu Marin cu ocazia vânzării-cumpărării unui teren în suprafață de aproximativ 1.000 mp, situat în București.

Nepăsarea autorităților

Deși Hagi nu este primul și nici ultimul care a luat o asemenea țepă de la Ivănescu, organele competente par să nu-și facă nici o problemă. Păgubitul așteaptă, de luni bune, ca cineva de la Poliție sau Parchet să-l cheme și să-i comunice date despre mersul anchetei. Din nefericire, autoritățile nu dau nici un semn. Dosarul pare să se fi înțepenit pe undeva printr-un sertar care nu se mai deschide. De obicei, asta înseamnă, în țara în care trăim, că cineva a dat cinstea pe rușine, că a primit „dreptul“, mai precis. Vom urmări în continuare mersul acestui caz și așteptăm, chiar dacă cu din ce în ce mai puțină răbdare, reacția autorităților.

DANIEL VALERIU

ghid

Casă dulce casă – vis neîmplinit

MTTC a tăiat subvenția de 20% pentru construcțiile prin ANL

Piața imobiliară din România cunoaște în prezent o evoluție spectaculoasă atât în domeniile de business și investiții cât și în măsura în care ne privește pe fiecare dintre noi, căci dacă nu suntem cu toții investitori activi avem fiecare nevoie de o locuință.

Comparativ cu cetățenii țărilor occidentale care în marea majoritate locuiesc în case cu chirie, se pare că cetățenii români preferă să aibă propria locuință, aproximativ 96% fiind proprietari ai imobilelor în care locuiesc.

La întrebarea „care este următorul tău obiectiv în viitorul apropiat” probabil 7 din 10 vor răspunde că își doresc o locuință unifamilială. Tentativa evadării de „la bloc” este mare iar periferiile marilor aglomerații urbane au devenit excelente locații atât pentru ample proiecte rezidențiale cât și pentru construcții în regie proprie.

Aceste ansambluri rezidențiale se găsesc în general în zona de nord a capitalei, uneori chiar în sectorul 1, altele în localitățile alăturate, dar construcțiile s-au extins și în Domnești, Pantelimon, Cernica, Chiajna, Buftea – amplasarea lor mizând pe proximitatea unei ape sau a unei păduri.

Avantaje și dezavantaje

Iată una dintre consecințele creșterii spectaculoase de anul trecut a prețurilor la apartamente care este coroborată cu oferta din ce în ce mai solidă de „case pe pământ”. Este clar că a locui într-o casă constituie un avantaj față de a locui într-un apartament de bloc; posibilitatea de a-ți personaliza locuința, intimitate, liniște, valorificarea în sensul dorit a curții-grădină, loc de joacă, piscină. Desigur, nu toți au bani pentru așa ceva. Prețul pentru achiziționarea unei astfel de locuințe variază între 600 euro/mp și 1.800 euro/mp în funcție de locație, finisaje, utilități. De evidențiat la acest capitol este „miniorașul” ce va fi construit în zona Băneasa, unul dintre cele mai ample proiecte private de dezvoltare urbană din Europa Centrală și de Sud-Est, întinzându-se pe o suprafață de 220 de hectare, din care 50 de hectare de spațiu verde (proiectul va mări suprafața capitalei cu 1%).

Cu toate acestea, calitatea construcțiilor de multe ori este încă slabă, nu există uniformitate din punct de vedere arhitectonic, dezvoltarea a fost haotică, iar cererea se menține mai

mare decât oferta. În România, piața construcțiilor este accentuat influențată de piața neagră. Estimativ, piața neagră reprezintă încă 50% din piața construcțiilor rezidențiale. Cauza principală a acestei situații este tolerarea muncii la negru, care duce la neplata impozitelor pe salarii și implicit la concurența neloială și evaziune fiscală.

Dacă pe termen scurt, cererea va acoperi oferta, pe măsură ce vor apărea noi develo-

lângă avantajul eliminării plic-tisitoare și enervantelor deplata-sări zilnice dinspre – și de la – locuință la serviciu. Astfel, în București apar blocuri întregi – variante de lux ale blocurilor ceaușiste. Prețurile la aceste apartamente sunt similare celor cerute pentru locuințele unifamiliale; între 800 euro/mp și 1.800 euro/mp. Aici este interesant că un singur antreprenor va „invada” piața în următorii doi ani cu un număr de aproximativ

de 50-80 de mp, cu precizarea că prețul pentru metrul pătrat construit nu este mult mai mic, dar că suprafața mai redusă le face accesibile, însă posibilitatea de a accede la achiziționarea unui asemenea apartament este foarte dificilă. Conform regulamentului ANL (înființată în baza Legii nr. 152/1998) pentru obținerea unei locuințe sunt necesare următoarele acte:

◆ Cerere tip – registratură Primărie;

adresa declarată;

◆ Contractul de vânzare-cumpărare din care să rezulte suprafața locuibilă (unde locuiți cu mutație definitivă sau reședința de flotant);

◆ Persoanele care locuiesc cu chirie vor prezenta Contractul de închiriere înregistrat la organele fiscale, iar în contract se va specifica chiria, în condițiile pieții;

◆ Pentru persoanele cu care conviețuiesc la aceeași

◆ Adeverință de la asociația de proprietari cu nr. de persoane care plătesc întreținerea;

◆ Copie Carte de muncă (soț, soție), adusă la zi.

Până aici nu pare foarte dificil, însă, parcurgând criteriile cadru pentru stabilirea priorităților, locuința mult visată se îndepărtează complet. Mai grav este faptul că Ministerul Transporturilor, Construcției și Turismului (MTCT) nu va mai acorda subvenții de 20% din valoarea construcției pentru persoanele fizice care își construiesc case prin Agenția Națională pentru Locuințe (ANL). Ministrul delegat pentru Lucrări Publice și Amenajarea Teritoriului, Laszlo Borbely declara de curând că „ANL și-a depășit atribuțiile, devenind un actor prea important pe piața imobiliară. Din acest motiv credem că eliminarea subvenției de 20%, care reprezintă o discriminare este un pas către normalitate. (...)

Încercăm astfel să schimbăm poziția statului în problema locuințelor”, a explicat Borbely. Agenția va construi în continuare locuințe, aproape 300 în acest an, iar acestea vor putea fi achiziționate prin credit ipotecar.

Din punct de vedere financiar căderea liberă a euro din ultima perioadă a început să facă victime și pe piața imobiliară. Ca să nu „iasă în pierdere” din scăderea euro, proprietarii au hotărât să crească prețurile apartamentelor și caselor scoase la vânzare. Cei care vând ajustează prețurile apartamentelor în funcție de paritatea leu/euro și pentru că euro a scăzut, pentru a obține aceeași sumă în lei, aceștia cresc prețurile în euro.

A apărut de aici o discrepanță între cerere și ofertă și, mai interesant, una între prețul cerut și cel al tranzacționării propriu-zise.

Din acest motiv, e greu de spus cât costă o locuință de un anumit tip în cutare cartier. Din ziare sau de pe Internet aflăm că proprietarul solicită 60.000 euro. Dar dacă analizăm ultimele vânzări din zonă, vom vedea că media se situează pe la 52.000-53.000 euro. Cert este că datorită politicii Băncii Naționale și evoluției pieței imobiliare prețul apartamentelor din București a început să scadă, ajungând cu 10% mai mic decât în ianuarie. Tendința se va menține și în a doua parte a anului, când sunt așteptate scăderi și mai pronunțate.

VICENȚIU CONSTANTIN

peri internaționali, firmele de construcții trebuie să-și îmbunătățească calitatea execuției și să apeleze la arhitecți autorizați pentru executarea proiectelor de construcție. Totuși, împotriva trendului trebuie să acceptăm că există un segment important și de adepți ai vieții în bloc. Cât de atrăgătoare ar fi varianta vilei cochete situată într-o elegantă periferie, mulți nu-și pot înfrânge apetitul pentru viața activă în centrul orașului, aceasta pe

400 de locuințe într-un ansamblu rezidențial situat în zona Ștefan cel Mare, proiect ce se adresează cumpărătorilor cu nivel de venituri peste medie.

Condiții draconice

În București fiecare sector are programe pentru câte 8-10.000 de locuințe. Acestea sunt, în general, garsoniere și apartamente de două camere pentru tineri, având un grad de confort standard, la suprafețe

◆ Adeverință de salarizare (soț, soție) cu venitul net/12 luni (persoanele care nu au nici un venit vor prezenta declarație Notariat);

◆ Certificat fiscal (soț, soție) Primărie din care să rezulte că nu dețineți locuință proprietate;

◆ Copii xerox buletine, cărți de identitate (pentru toate persoanele), certificat de căsătorie (pentru toate familiile), naștere copii, care locuiesc la

adresă cu același domiciliu se va prezenta copie xerox buletine identitate – persoanele majore, pentru minori copie xerox certificat de naștere;

◆ Certificat medical cu gradul de invaliditate (după caz);

◆ Declarație Notariat (soț, soție) din care să rezulte că nu deține și nu a deținut nici o locuință pe care a înstrăinat-o după 1.01.1990;

◆ Acte studii;

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

Mă descurc, ca să exist

concentrat (mai pe românește, munca multă să fie la alții acasă), nici talent, nici vocație. E o abilitate, mai degrabă dobândită decât înăscută, de a te strecura, a da din coate, a sări peste sau a o lua de-a dreptul, fiecare cum poate, de a ajunge la liman, unde te așteaptă invariabil lauda șefului, colegilor, prietenilor, părinților, vecinilor: „Bravo, ești băiat/fată descurcăreț/descurcăreață.“

Atenție, nici amicul meu, nici eu, nu spuneam că e ceva rău în „a te descurca“, dimpotrivă. E ceva chiar simpatic. Într-o situație dramatică e chiar lăudabil și admirabil. Dar există ceva în doi peri în verbul ăsta, adică ne ferim să promitem cu toată gura (căci dacă nu ne descurcăm?) sau să găsim soluții clare, dar totodată are ceva zglobiu și optimist, reconfortant.

Deci, până săptămâna viitoare, vă doresc să vă descurcați.

Vorbeam zilele trecute cu un amic născut și crescut pe alte meleaguri, poposit însă de mai mulți ani pe la noi, cu treabă, și, tot încercând să găsim o caracteristică generală a românilor (căci așa suntem noi, oamenii, ne place să-i împărțim pe ceilalți în categorii, pe care să lipim niște etichete, pe care

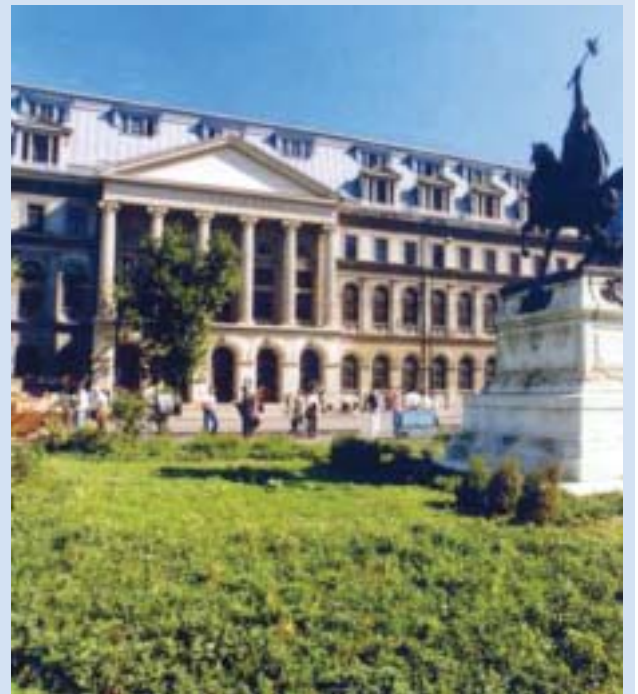
să le închidem bine în sertărașe, pe care să lipim alte etichete, ca să nu ne încurcăm și să facem puțină ordine în haosul care ne înconjoară), am ajuns împreună la concluzia că sportul național specific nu e oina, cum învățăm în școală (câți români ați văzut practicând oină în ultima vreme?

Personal, n-am văzut nici unul.), ci descurcatul.

„A se descurca“ și nu „a descurca“ (nuanță – sunt lucruri total diferite) e un verb interesant. Într-adevăr, faptul că mă descurc n-are legătură nici cu valoarea lucrului făcut, nici cu variatele mele competențe, nu presupune nici un mare efort

FACULTATEA E INDISPENSABILĂ, DAR DE CE?

S-a terminat și bac-ul, cu eternele lamentații (despre nivelul tot mai slab, deși nu știu de unde această idee că toată lumea trebuie să ia bac-ul) și așa-zisele „perle“ publicate în diverse ziare și trimise pe internet alături de tentativele de bancuri menite să înveselească viața la birou și toată lumea dă năvală spre facultăți. Dar de ce? Să-i întrebăm pe cei care au terminat deja facultatea ce fac, dacă fac, cu ea.

Mircea P. (28 ani, agent marketing). Ce fac n-are nici o legătură cu ce am învățat, având în vedere că eu am terminat, ca toată lumea, dreptul. Acum dacă mă întrebi nici nu mai știu de ce am ținut atât de mult să fac dreptul, pentru că m-am pregătit serios și am învățat serios, am tocit până mi s-a topit creierul și degeaba, că mi-am dat seama că nu prea pot s-o iau pe drumul ăsta. Am început să lucrez din timpul facultății în cu totul alt domeniu, marketing, promovare etc. și am văzut că mi se potrivește.

Ileana M. (26 ani, asistent manager). Eu am făcut ziaristică. M-am chinuit o grămadă să îmi plătesc taxele. Nu pot să spun dacă a meritat sau nu. Da, mi-am dorit, când am intrat în facultate, să lucrez ca ziarist într-o televiziune. Nu s-a putut. Oricum, între timp au apărut altele, mi s-a oferit șansa să lucrez aici și m-am hotărât că, decât să stau să visez și să aștept ceva ce nu prea are cum să se întâmple, mai bine fac ceva util pentru toată lumea. Așa am ajuns aici.

Tudor M. (25 ani, web designer). Meseria mea actuală, care-mi place și din care câștig bani, nu se învață la școală. Așa că am făcut și eu, ca toată lumea, o facultate (în cazul

meu ASE), dar nu m-am gândit nici un moment că o să fac ceva legat de asta (nu mă vedeam pe la vreo bancă sau ținând contabilitatea undeva...). Deci nu pot să spun că sunt dezamăgit. Am intrat la facultate conștient că nu mă va pregăti pentru ceea ce-mi doresc și apoi am încercat să găsesc porțițe să fac ceea ce-mi doresc.

Alexandra P. (24 ani, agent vânzări). Eu sunt un caz dramatic, deși ca mine sunt sigură că sunt mulți. Am făcut psihologia, care nu că nu mi-a plăcut, dar la un moment dat mi-am dat seama că nu pot sau nu vreau să fac ceva legat de domeniul ăsta și am ajuns, de nevoie, să lucrez în vânzări, domeniul cel mai departe, poate, de ceea ce sunt, de ceea ce-mi place sau ce pot să fac. Dar sper că nu voi rămâne aici.

Cristi B. (26 ani, programator). Da, eu sunt unul dintre cei care a făcut și facultatea de profil, informatică, a și lucrat dintotdeauna pe domeniu (încă de când eram la cămin făceam site-uri pe bani puțini la început, apoi din ce în ce mai mulți) și și-a găsit și loc de muncă în industria IT. Dar mie mi se pare normal, deși știu că majoritatea oamenilor mă consideră un norocos.

Pagină realizată de
IULIA GORZO

